

[Handelsministeren.]

for dette at skulle give Afkald paa at købe Raasukker i Udlandet for at raffinere det her paa deres Fabrikker. Det ærede Medlem vil gøre Raasukkeret saa dyrt for Fabrikerne, at de ikke kan tjene noget paa at købe det og raffinere det, fordi det er lettere at indføre konkurrencemæssigt det færdige Produkt.

Jeg kan ikke se rettere end, at det ærede Medlem her er inde paa noget, som ikke kan føre til noget positivt Resultat, men tværtimod kan føre til det Resultat, at selve Raffineringen ikke kan opretholdes her i Landet, saaledes at denne Virksomhed i Sukkerfabrikationen ogsaa maa opgives. Jeg er i alt Fald bange for, at det skal gaa saaledes, og derfor har jeg ikke villet gaa ind paa den Tanke, det ærede Medlem her har ført frem. Jeg synes, det vilde være overordentlig sørgeligt, om man skulde opgive al Sukkerproduktion her i Landet. Og jeg ser da ogsaa, at man i andre Lande i ganske overordentlig høj Grad er gaaet ind for dog i det mindste at bevare Muligheden for at købe Raasukker i Stedet for det helt færdige Produkt og saa at raffinere Sukkeret indenfor Landets Grænser.

Hvorvidt man vil være i Stand til at raade Bod paa den Fare, jeg her har peget paa, ved at indføre den glidende Afgiftsskala, som det ærede Medlem har stillet os i Udsigt, staaer mig ikke klart. Jeg tør ikke udtale mig derom. Jeg maa i det hele taget reservere mig overfor det ærede Medlems Forslag, indtil jeg har set det nærmere udformet.

Det ærede Medlem Hr. Clausager har i hvert Fald indtil nu ikke ved sin Skitse kunnet klarlægge for mig Forholdet saaledes, at det har været mig muligt at forstaa, hvad det egentlig er, Venstre vil opnaa eller rettere sagt kan opnaa ved deres Planers Gennemførelse. Men noget er Spørgsmaalet dog klart for mig ved den sidste Udredning, som det ærede Medlem har fremsat af Planernes Indhold. Saa vidt jeg forstaaer nu, er Forholdet dette, at den indenlandske Afgift, som den nu er, ubetinget skal erlægges af Fabrikerne; den bevægelige Skala op og ned, Vippen, som det ærede Medlem har kaldt den, skal alene virke overfor Roedyrkerne paa den Maade — saaledes har jeg forstaaet det, men jeg siger det med al muligt Forbehold —, at en Del af det Beløb, Staten har indtjent ved den indenlandske Afgift, skal gaa til Sukkerroedyrkerne.

Det vil altsaa sige, at det er en ren Tilskudspolitik, som det ærede Medlem er gaaet ind for, et Tilskud, variabelt, efter som

Verdensmarkedets Priser gaar ned eller op. Jeg maa tilstaa, at saaledes forstod jeg ikke det ærede Medlems Skitse i Gaar; men efter at det ærede Medlem har talt i Dag, forekommer det mig, at saaledes maa det være, altsaa at under faldende Priser forhøjes Beskyttelsen. Paa anden Maade kan i alt Fald Realiteten ikke forstaaes. Paa den anden Side skal Beskyttelsen være faldende, naar Priserne stiger op over Balancepunktet.

Dertil er nu at sige, at det kan blive helt andre Mennesker, der kommer til at give Afkald paa en Fortjeneste end dem, der har faaet Fordel ved, at man har ydet Tilskud. Men rent bortset herfra er det under alle Omstændigheder saaledes, at saa længe Forholdene bliver ved at ligge, som de nu ligger, med saa lave Priser som nu, ja selv om Prisen bliver noget, ja ikke saa lidt højere end nu, bliver der Tale om et Tilskud af Statens Kasse til Roedyrkerne, og det bliver i Virkeligheden i sine Virkninger akkurat det samme som en Forhøjelse af Toldbeskyttelsen. Dette vil jeg bede ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Hansen lægge Mærke til, naar han paa ny skal til at studere, hvad det egentlig er, han har givet sin Tilslutning til. Det er en regulær Forhøjelse af Toldbeskyttelsen, vi staaer overfor.

Jeg gør ikke disse Bemærkninger for at sige, at det er urigtigt at stille sig paa dette Standpunkt, den Side af Sagen skal jeg slet ikke gaa ind paa. Jeg har fremhævet det for at vise, at de ærede Medlemmers Argumentation mod os ud fra den Betragtning, at vi er blevet Protektionister, er ganske ved Siden af, er aldeles urimelig i denne Situation, hvor altsaa de ærede Medlemmer dels selv møder med og dels giver Tilslutning til et Forslag, der i saa udpræget Grad, som Tilfældet er her, er et Beskyttelsesforslag. Lad os tage Tingene, som de er. Ethvert Forsøg paa at bortforklare overfor hinanden Tingenes Realitet vil dog ikke føre til andet end et negativt Resultat i denne Sag.

Hermed kan jeg paa ny anbefale Lovforslaget. Jeg haaber, at en saglig Forhandling skal blive mulig ikke blot om det Tilskudsforslag, som det ærede Medlem Hr. Clausager har skitseret, men ogsaa om selve det Lovforslag, der her foreligger.

Duborg: Det er fra flere Sider fremført, at det var en alt for høj Pris, Venstre gik ud fra, 38, eventuelt 37 Ø., som Grundlag for Beregningerne, idet denne Pris altsaa skulde være Middelpriisen. Jeg tror da, at